

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.I.40.025/2025/6.

A felperes:

felperesi cég neve (székhelye)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Squarra & Partners Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Várhegyi Kornélia, címe)

Az alperes:

alperes neve (címe)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselői:

Dr. Kecskés Ákos ügyvéd (címe)

A per tárgya:

Munkavállaló kártérítési felelőssége

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szolnoki Törvényszék, 15.M.70.113/2024/16.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 15.M.70.113/2024/17.

Í T É L E T :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 563 880 (ötszázhatvanháromezer-nyolcszáznyolcvan) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Illetékbevételei számlájára 640 000 (hatszáznegyvenezer) forint másodfokú eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség a határozat meghozatalát követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes hús feldolgozó tevékenységet végez (város 1 neve)-i húsüzemében egyetlen megrendelőjének, a (cég 1)-nek, amelynek ügyvezetője (tanú 2).

[2] A perben nem álló (cég 2), a felperessel konkurens tevékenységet folytat, ügyvezetője (tanú 1).

[3] Az alperes 2019. január 15-től állt határozatlan idejű munkaviszonyban a felperes alkalmazásában termelésvezető munkakörben.

[4] A munkaszerződés 9. pontja rögzítette, hogy a szerződő felek az Mt. 228.§ (1) bekezdésének megfelelően megállapodnak, hogy a munkaviszony megszűnését követően a Munkavállaló nem létesíthet munkaviszonyt a Munkáltató üzletágában működő cégnél (konkurencia), valamint az olyan cégnél, mely cég a Munkáltató munkavégzési helyén tevékenykedett, tevékenykedik vagy tevékenykedni fog, továbbá a Munkáltató üzletágában sem saját, sem más számára nem köthet üzletet és nem szerezhetsen közvetlen vagy közvetett részesedést konkurens vállalatnál, továbbá egyébként sem tanúsíthat olyan magatartást, amely a volt Munkáltató jogos gazdasági érdekeit sértene vagy veszélyeztetné. A konkurenciatilalom hatálya tartalmilag a Munkáltató valamennyi tevékenységére, időben 6 hónapra, területileg Magyarországra vonatkozik. A fenti kötelezettségvállalás ellenértékeként a Munkáltató a Munkavállaló részére havonta, legelőször a munkaviszony létesítését követő hónaptól kezdődően havi bruttó 50.000 forint összegben ellentételezi, melyet havi bruttó bérével egyidejűleg fizeti meg a Munkavállaló részére. A Munkavállaló jelen megállapodásban vállalt kötelezettségének megszegése esetén kötbért köteles fizetni a munkáltató részére, a kötbér mértéke megegyezik a munkáltató által jelen megállapodás alapján munkavállaló részére megfizetett ellenérték kétszeresével. A Munkáltató a fentieken túl követelheti a Munkavállalótól a kötbért meghaladó kárát is.

[5] A felperes az alperes részére a munkaviszony fennállása alatt a versenytildmi megállapodás ellentételezéseként 2020. évben bruttó 1 000 000 forint, 2021. és 2022. évben bruttó 1 200 000 forint, 2023. évben bruttó 600 000 forintot, mindösszesen bruttó 4 000 000 forintot fizetett meg.

[6] Az alperes munkaviszonya a felperesnél 2023. június 30. napjával közös megegyezéssel megszűnt.

[7] A munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetéséről szóló megállapodás 10. pontjában a felek rögzítették, hogy a munkavállaló ismételen kijelenti és kötelezettséget vállal arra, hogy betartja munkaszerződése 9. pontjában foglalt versenytildmi megállapodást. A szerződő felek erre tekintettel megállapodnak abban, hogy abban az esetben, ha ezen versenytildmi megállapodást a munkavállaló megszegi, a jelen megállapodásba foglalt munkáltatói kötelezettségvállalások nem vonatkoznak a versenytildmi megállapodás alapján munkáltató által érvényesíthető kötbérigényre. A 11. pont rögzíti, hogy a munkavállaló kötelezettséget vállal arra, hogy a munkáltatótól nem csábít el, nem agitál munkaviszony megszüntetésére munkavállalót és nem lázítja a munkavállalókat.

[8] A versenytildmi megállapodásból és munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetéséről szóló megállapodásból fakadó kötelezettségek az alperest munkaviszonyának megszűnését követő hat hónapig, 2023. december 31-ig terhelték.

[9] A felperes és a (cég 1) között az együttműködés elnehezült. A (cég 2) tudomást szerzett az elnehezült helyzetről és szerette volna átvenni a felperestől a (város 1 neve)-i telephelyet. Ennek érdekében 2023-ban megkereste az alperest, aki vállalta, hogy azon munkavállalókat, akik őt keresik, átirányítja a (cég 2) képviselőtében eljáró (tanú 1)-hez figyelemmel arra, hogy a felperessel való kapcsolattartóként több helyen még az alperes elérhetősége volt fellelhető. Továbbá találkozt szervezett (tanú 1) és (tanú 2), a (cég 1) ügyvezetője között.

[10] Az alperes és a (cég 2) között 2023. szeptember 7-én írásbeli megállapodás jött létre, amelynek 2. pontja szerint az alperes szavatol azért, hogy közvetítési eljárásának és ajánlási tevékenységének eredményeképpen a (cég 1) a (cég 2)-vel 2023. december 15-ig megkötí azt az alvállalkozói szerződést, amely alapján a munkát a (cég 2) részére biztosítja. A 3. pont szerint a (cég 2) az alvállalkozói szerződés alapján húsfeldolgozási tevékenységet fog végezni a (cég 1) és a (cég 2) között megkötendő szerződés rendelkezésének megfelelően. A megállapodás 4. pontja alapján az alperes a két cég közötti partneri kapcsolat létrehozásában való közreműködésért 10 000 000 forint közvetítési díjban részesül jutalék címén.

[11] Az alperes 2023-ban több felperesi munkavállalót, közöttük (tanú 3)-at és (tanú 5)-öt is megkereste, hogy menjenek dolgozni a (cég 2) (város 2 neve)-i telephelyére. Ő maga 2023. augusztus és szeptember hónapokban a felperessel azonos tevékenységi kört végző, (tanú 1) irányítása alá tartozó Kft. (város 2 neve)-i húszemében munkát végzett.

[12] Az alperes 2024 márciusában több munkavállalót arra hívott fel, hogy ne vegyék fel a munkát és állítsák le a termelést, ezzel akadályozva, hogy a felperes elvégezze megrendelője számára a vállalkozási szerződésben vállalt tevékenységet.

[13] Az alperes és a (cég 2) 2024. október 2-án a 2023.szeptember 7-én létrejött megállapodást megszüntették. A megszüntető okirat 5. pontja szerint a szerződő felek egybehangzóan rögzítik, hogy a megállapodásban vállalt kötelezettségének az alperes nem tett eleget, így az előírányzott partnerségi kapcsolat a (cég 2) és a (cég 1) között nem jött létre. Az alperes az átvett összeg csökkentett visszafizetésére vállalt kötelezettséget.

A kereset és az ellenkérelem

[14] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 8 000 000 forint kötbér megfizetésére. Perköltséget is felszámított, amelynek mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi munkadíjról szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: rÜkr.) 2. § (1) és (2) bekezdése alapján, a csatolt költségjegyzék alapján kért megállapítani.

[15] Keresete jogalapjaként a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 228. § (1) bekezdését jelölte meg.

[16] Előadta, hogy a felek között versenytildmi megállapodás jött létre a munkaszerződés 9. pontjában. A felek a munkaviszonyt a 2023. június 6-án kelt közös megegyezéssel megszüntették, amely megszüntető okirat 2., 10. és 11. pontjában fenntartották a versenytildmi megállapodást. Ennek időbeli hatálya a munkaviszony megszűnését követő hat hónap, míg területi hatálya Magyarország területe volt.

[17] A felperes a munkaviszony fennállása alatt mindösszesen 4 000 000 forint többletkifizetést teljesített a versenytildmi megállapodás betartásának ellenszolgáltatásaként, amelyre tekintettel a munkaszerződés 9. pontja alapján ennek kétszeresének megfelelő 8 000 000 forint megfizetésére kéri az alperes kötelezését.

[18] Előadta, hogy az alperes magatartásával a munkaszerződésben, valamint a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetéséről szóló megállapodásban foglalt versenytildmi megállapodásokat megszegte, a felperes jogos gazdasági érdekét sértő magatartásokat valósított meg.

[19] Hivatkozott arra, hogy az alperes a munkaviszony fennállása alatt, majd annak megszűntét követően a felperes ellen szervezkedett, megkísérelt közreműködni abban, hogy a felperes munkaterületét egyetlen megrendelőjétől a (cég 2) szerezzze meg. Ennek során megállapodott a cég képviseletét ellátó (tanú 1)-el és több munkavállalót az általa vezetett (város 2 neve)-i húsüzembe próbált átcsábítani, illetőleg a felperes kommunikációs képviselőjeként az őt megkereső munkavállalókat versenytársa (város 2 neve)-i húsüzemébe irányítani.

[20] Kifejtette, hogy a felperes szabotálni próbálta a munkavégzést azzal, hogy több munkavállalót felhívott arra, hogy 2023. június 9-én „nyomják ki a pályát”, amely azt jelentette, hogy ne vegyék fel a munkát, ezzel ellehetetlenítve a munkavégzést és a felperes megrendelő felé történő teljesítést, amely szerződésszegést eredményezett volna.

[21] Az alperes ellenkérelme a felperes keresetének elutasítására, a felperes perköltségben történő marasztalására irányult, amelynek mértékét az rÜkr. 2. § (1) bekezdése alapján 500 000 forint ügyvédi munkadíjban és tárgyalásonként 100 000 forintban kért megállapítani, azzal, hogy jogi képviselője áfa körbe nem tartozik.

[22] Nem vitatta, hogy a munkaviszony fennállása alatt mindösszesen 4 000 000 forint ellentételezésben részesült a versenytilalmi megállapodásért. Nem vitatta továbbá a (tanú 1)-el 2023-ban kötött megállapodás tényét és annak tartalmát sem. Elismerte, hogy több munkavállaló számára, aki őt megkereste, ajánlotta a (cég 2) (város 2 neve)-i húsüzemét munkavégzés céljából, ugyanakkor állította azt is, hogy felhívta őket a felmondási idő betartására és mindezt segítő szándékkal tette.

Az elsőfokú bíróság ítélete és annak jogi indokai

[23] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 8 000 000 forint kártérítést és 3 147 695 forint perköltséget. Kötelezte továbbá 480 000 forint eljárási illeték állam javára történő megfizetésére.

[24] Ítélete indokolásában rámutatott, hogy a peres felek a munkaszerződés 9. pontjában az Mt. 228. § (1) és (2) bekezdése alapján érvényes versenytilalmi megállapodást kötöttek. Erre tekintettel a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes tanúsított-e olyan magatartást, amely a munkáltatója piactgazdasági érdekét sértette, vagy veszélyeztette, illetőleg, amely magatartás a munkaszerződés 9. pontjába, vagy a közös megegyezésről szóló megállapodás 2., 10. és 11. pontjaiba ütközött.

[25] Rögzítette, hogy az alperes személyes meghallgatása során előadta, hogy a munkaviszony megszűnését követően közvetített a felperes versenytársaként fellépő (cég 2) részére, annak ellenére, hogy tudta, ezzel a felperes jogos gazdasági érdekét veszélyezteti. Elismerte továbbá a 2023-ban megkötött megállapodását a (cég 2)-vel, amelynek célja az volt, hogy segítséget nyújtson abba, hogy ez a cég átvegye a felperes telephelyét megrendelőjétől, ezzel nyilvánvalóan sértette és veszélyeztette a felperes jogos gazdasági érdekeit.

[26] Kifejtette, hogy a versenytilalmi megállapodás, valamint a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetése alapján a munkavállaló megfelelő ellenérték fejében köteles volt tartózkodni a munkáltató gazdasági érdekeit veszélyeztető magatartástól és ennek megszegése kártérítési felelősséget alapoz meg, amely alól nem mentesülhet. A kártérítési felelősségre az Mt., míg a kötbér igény érvényesítésére a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:186. § rendelkezéseit tartotta alkalmazandónak.

[27] Ítélete indokolása szerint a perben kihallgatott (tanú 1) tanúvallomása alapján megállapítást nyert, hogy az alperes a felperes jogos gazdasági érdekét sértő, illetve veszélyeztető magatartást tanúsított, ezáltal a versenytilalmi megállapodást megszegte. Az alperes sem cáfolta a közvetítésével létrejött megbeszélést (tanú 1), valamint (tanú 2) között, amelynek célja, hogy az alperes közreműködésével átvegyék a teljes csontozó üzemet a felperestől.

[28] (Tanú 1) alátámasztotta továbbá azt is, hogy még 2023-ban a felperestől az alperes embereket toborzott számára, az alperesen keresztül jutottak el hozzá a dolgozók. Szintén a tanú vallomása alapján az is megállapítást nyert, hogy 2023. augusztus és szeptember között az alperes a felperes versenytársaként fellépő (város 2 neve)-i csontozó üzemben helyezkedett el, ezzel is megszegve a versenytilalmi megállapodást.

[29] (Tanú 3) és (tanú 4) tanúk vallomása alapján bizonyítottanak találta azt is, hogy az alperes több felperesi munkavállalót próbált a felperes versenytársaként fellépő (város 2 neve)-i húsüzembe irányítani, illetve átcsábítani. Ezzel megvalósítva a felperes jogos gazdasági érdekének sérelmét.

[30] Azt azonban nem találta bizonyítottanak, hogy 2023-ban még arra buzdította a munkatársait, hogy „nyomják ki a pályát”, azaz ne vegyék fel a munkát, mert ezt (tanú 1) tanúvallomásában 2024. évre tette, amikor már az alperest a versenytilalmi megállapodás nem kötötte.

[31] Mindezek alapján megállapította a szerződésszegés tényét, amely alól az alperes kimenteni nem tudta magát, ezért megállapította kötbérfizetési kötelezettségét. A kötbér mértékét a munkaszerződés 9. pontja alapján a részére kifizetett ellentételezés kétszeresében állapított meg.

[32] A felperes teljes pernyertességére tekintettel kötelezte az alperest az ügyvédi munkadíj megfizetésére, amelynek mértékét a csatolt kimutatással egyezően állapított meg.

A fellebbezés és az ellenkérelem

[33] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása és a kereset elutasítása; másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása érdekében.

Kérte továbbá a felperes első- és másodfokú perköltségben történő marasztalását, utóbbi mértékét a csatolt megbízási szerződés és költségjegyzék alapján 800 000 forint ügyvédi munkadíjban és tárgyalásonként 100 000 forintban kért megállapítani.

[34] A másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdés a), b) és c) pontjaiban jelölte meg.

[35] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéleti tényállásában elmulasztotta rögzíteni, hogy a versenytilalmi megállapodás időszaka 2023. július 1-től 2023. december 1-ig állt fenn, ebből következően az ezt megelőző, valamint az ezt követő időszakban tanúsított magatartása nem tartozik a versenytilalmi megállapodás időszakába. Ennek pedig azért van jelentősége, mert az elsőfokú bíróság elmulasztotta rögzíteni azt is, hogy az egyes terhére rótt cselekmények beilleszkednek-e a versenytilalmi időszakba vagy sem.

[36] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának [22] bekezdésében rögzített magatartásai kapcsán hivatkozott arra, hogy az ítélet nem tartalmaz tényállást arra vonatkozólag, hogy ezek beleestek a versenytilalmi megállapodás időszakába, vagy sem ezért. Fenntartotta azt az állítását, hogy ezek nem a vizsgálandó időszakba estek.

[37] Álláspontja szerint tévesen értelmezte az elsőfokú bíróság a segítségnyújtó tevékenységét, amelyet a Németországból hazaérkező munkavállalók irányába gyakorolt.

[38] Vitatta az elsőfokú bíróság ítélete [28] bekezdés utolsó mondatában foglalt megállapítást, amellyel szemben állította, hogy a versenytilalmi időszak lejártát követően 2024. január 31-én kötött munkaszerződést a (város 2 neve)-i csontozó üzemben.

[39] Az ítélet [28] bekezdés második mondata álláspontja szerint ellentmondásban áll a [30] bekezdés első mondatával, mivel nem rögzíti azt, hogy a 2023-ban történő toborzás a versenytilalmi időszakban történt-e vagy sem. (Tanú 1) tanúvallomása ezt az eseményt 2024. évre datálta.

[40] Sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság tényállása nem tartalmazza a (tanú 6) tanú vallomásának fellebbezésében idézett mondatait, továbbá azt sem, hogy azt miért mellőzte ítéletéből.

[41] Nehezményezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a 2023. szeptember 7-én létrejött megállapodás megszüntetésére vonatkozó, 2024. október 2-án kelt okirat tartalmát sem ismerteti, holott ennek 5. pontja éppen azt bizonyítja, hogy a 2023. szeptember 7-én kelt megállapodásban foglaltaknak nem tett eleget, így semmilyen magatartást nem tanúsított a felperes érdekeivel szemben, sőt ezzel ellenkezőleg pont azt bizonyítja, hogy semmit nem tett.

[42] A másodfokú eljárás alatt utólagos bizonyítási indítványt és az eljárás felfüggesztése iránti kérelmet terjesztett elő. Ezek indokaként előadta, hogy jelenleg is együtt dolgozik (személy 1)-el és (személy 2)-vel, akik a felperesnél szintén munkatársai voltak. Tőlük szerzett tudomást arról, hogy a (személy 3), a felperes vezetője megkereste őket, hogy anyagi ellenszolgáltatásért cserébe tegyenek az alperesre nézve terhelő nyilatkozatokat. Tudomása szerint hasonlóan jártak el (személy 4) és (személy 5) munkavállalók esetében is, akiket ennek érdekében megkeresett. A (város 1 neve)-i Rendőrkapitányságon feljelentést tett, amelyet a felfüggesztési kérelméhez mellékel, csatolta továbbá (személy 1), (személy 4) és (személy 2) nyilatkozatait az általa előadottak alátámasztására, illetve kérte e személyek tanúkénti meghallgatását.

[43] A felperes írásbeli ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására és az alperes másodfokú perkötségben történő magasztalására irányult, amelynek mértékét a csatolt költségjegyzéken mindösszesen 727 710 forint ÁFÁ-val növelt összegben kért megállapítani, egyben csatolta az egyes számlákat és az azokat alátámasztó költségkimutatását.

[44] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete tényállása [2] bekezdésében rögzítette az alperes munkaviszonyának 2023. június 30-val történő megszüntetését, míg [6] pontjában azt, hogy a versenytalalmi megállapodásból eredő kötelezettségek hat hónapig, 2023. december 31-ig álltak fenn.

[45] Az ítélet tényállása szerint az alperes és a (cég 2) képviselője között 2023. szeptember 7-én megállapodás jött létre, továbbá augusztus és szeptember hónapokban a felperessel azonos tevékenységi kört végző, (tanú 1) irányítása alatt álló (város 2 neve)-i húsüzemben dolgozott. Mindezekből egyértelműen megállapítható, hogy a versenytalalommal érintett időszakban az azt sértő tevékenységet folytatott.

[46] Az alperes közreműködött továbbá a felperes tevékenységének átjátszásában, munkaerőt közvetített a (város 2 neve)-i húsüzembe, továbbá (tanú 1) tanúvallomása alapján az is megállapítható, hogy 2023 júliusától álltak kapcsolatban egymással. Ekkortól közvetített a felperestől munkaerőt, szervezett megbeszélést a felperes megrendelőjével.

[47] A 2023. szeptember 7-én kelt megállapodásból egyértelműen kiderül, hogy kötelezettséget vállalt arra, hogy közbenjár és közreműködik annak érdekében, hogy a (cég 1) a (cég 2)-vel kössön szerződést, amely a felperesi társaság egyedüli megrendelője volt, így az alperes megállapodás szerinti tevékenysége egyértelműen érinti a felperest.

[48] A megállapodás megszüntetésére (tanú 1) előadása szerint azért került sor, mert az alperes közbenjárásának, közreműködésének nem lett meg az eredménye, azaz nem került az alvállalkozói szerződés megkötésre a (cég 1) és a (cég 2) között, nem pedig azért, mert annak érdekében az alperes nem tett meg semmit.

[49] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság (tanú 1) tanúvallomása és az alperes lényegében vele egyező nyilatkozata alapján helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes a versenytalalmi megállapodásban foglaltakat megszegte.

Az ítéletábra döntése és annak indokai

[50] A fellebbezés alaptalan.

[51] Az alperes a másodfokú eljárás során az eljárás felfüggesztése iránti kérelmet terjesztett elő, így az ítéletábrának elsődlegesen ebben a kérdésben kellett állást foglalnia.

[52] A Pp. 123. § (1) bekezdése alapján, ha a per eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelynek tárgyában az eljárás büntetőbíróóság vagy közigazgatási hatóság hatáskörébe tartozik, a bíróság az írásbeli ellenkérelem – vagy annak hiányában beszámítás – előterjesztését követően a peres eljárást a közigazgatási hatósági eljárás jogerős vagy végleges befejezéséig, a büntetőeljárás jogerős vagy végleges befejezéséig, valamint az ügyészség, nyomozó hatóság további jogorvoslattal nem támadható eljárást megszüntető határozatának meghozataláig felfüggesztheti. A Pp. 123. § (2) bekezdés szerint a bíróság az írásbeli ellenkérelem – vagy annak hiányában beszámítás – előterjesztését követően a peres eljárást akkor is felfüggesztheti, ha a per eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelynek tárgyában közigazgatási per, más polgári per vagy a bíróság hatáskörébe tartozó más közigazgatási vagy polgári eljárás már folyamatban van.

[53] A Pp. 123. § (1) és (2) bekezdéseiben hivatkozott eljárásokra történő felfüggesztés feltétele az, hogy a felfüggesztés okául szolgáló eljárás tárgya olyan előkérdés legyen, amely a felfüggesztendő per előkérdésének minősül, azaz hogy a per eldöntése függ ennek a másik eljárás tárgyát képező kérdésnek az előzetes elbírálásától. Önmagában célszerűségi okok - például okirati bizonyítékok beszerzése, tanúk meghallgatása a polgári perrel párhuzamosan folyó büntetőeljárásban - akkor sem adhatnak alapot a tárgyalás felfüggesztésére, ha a polgári perbeli tényálláshoz ezek adalékként szolgálhatnak [Szegedi Ítéltábla Gpkf.III.30 310/2015., közzétéve: BDT2016. 3606.].

[54] Az alperes az eljárás felfüggesztését arra hivatkozással kérte, hogy feljelentést tett hamis tanúzásra felhívás miatt a felperes ügyvezetőjével szemben (személy 1), (személy 4), (személy 2), (személy 5) nyilatkozatai alapján. A tárgyaláson felmutatta a feljelentése áttételéről szóló határozatot és hivatkozott, arra, hogy az alperes ügyvezetője hasonlóan járt el (tanú 6) vonatkozásában is.

[55] Az ítéltábla álláspontja szerint az alperes által felhozottak nem adnak alapot az eljárás mérlegelhető felfüggesztésére. Egyrészt azért, mert az elsőfokú bíróság az ítéletét a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok és az alperes által csatolt nyilatkozatokkal nem érintett tanúk, elsősorban (tanú 1) tanúvallomására alapította, aki nem volt a felperes alkalmazottja, a büntetőeljárással érintett személyek pedig az eljárásban nem kerültek kihallgatásra, így vallomásuk bizonyítékként sem kerültek figyelembevételre. Az alperes egyedül (tanú 6)-ot nevezte meg azon tanúk közül, akiket az elsőfokú bíróság a peres eljárás során kihallgatott, ugyanakkor – ahogy azt fellebbezésében az alperes is sérelmezte – az elsőfokú bíróság a tanú vallomását érdemben nem vette figyelembe. Másrészt önmagában az a körülmény, hogy a felperes ügyvezetője bizonyos személyeket esetlegesen megpróbált befolyásolni, még nem bizonyítja azt, hogy valamennyi tanú befolyásolását megkísérelte, erre egyébként az alperes maga sem hivatkozott.

[56] Mindezekre tekintettel az eljárás felfüggesztésére okot adó, előzetes elbírálástól függő kérdés nem merült fel, így a Pp. 123. § (1) vagy (2) bekezdése alapján az eljárás felfüggesztésére az ítéltábla nem látott alapot.

[57] Az ítéltábla az ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, arra a peres felek maguk sem hivatkoztak, így felülbírálati jogkörének a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 370. § szerinti korlátai

között járt el. E rendelkezés (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolhatja. Ilyen korlátnak minősülnek a Pp. 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. Ez azt jelenti, hogy a Pp. 371. § (1) bekezdésében foglaltak miatt korlátnak minősül – egyebek mellett – hogy a fellebbező fél milyen konkrét döntést kér a másodfokú bíróságtól atekintetben, hogy az mennyiben változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését vagy részét és ezt milyen okból tegye, továbbá, hogy a fellebbező milyen anyagi, illetve eljárási jogszabálysértést jelöl meg fellebbezése alapjául. Azzal tehát, hogy a fellebbező milyen határozott kérelmet és milyen indokkal ad elő, egyúttal kijelöli a másodfokú bíróságtól kért felülbírálat tárgyát és körét. Emellett lényeges korlátot jelent az is, hogy a Pp. 369. §-a meghatározza, a felülbírálati jogkör milyen keretek között gyakorolható.

[58] Az alperes fellebbezésében az ítéletábrlától gyakorolni kért felülbírálati jogkör jogszabályhely megjelölésével a Pp. 369. § (3) bekezdés a), b) és c) pontjaiban jelölte meg.

[59] A Pp. 369. § (3) bekezdés a) és b) pontjai alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállást akkor érintheti, ha a bizonyítás eredményét okszerűtlennek minősíti vagy ha maga is bizonyítást folytat le. E körben az ítéletábrla az alábbiakat emeli ki.

[60] A mérlegelés akkor okszerűtlen, ha az ítéletben rögzített tényállás iratellenes, illetőleg ha az elsőfokú bíróság az adott bizonyítékok alapján nem juthatott volna az általa elfogadott következtetésre, vagyis a tényállás megállapítása során logikai hibát vétett. Nem elégséges azonban az okszerűtlen mérlegelésre általánosságban hivatkozni, konkrétan meg kell jelölni, hogy a bíróság milyen bizonyítékokból vont le okszerűtlen következtetést, illetve milyen bizonyítási indítványok miatt nem tekinthető az ítélet megalapozottnak.

[61] A másodfokú bíróság bizonyítást – kivéve ha törvény a hivatalból bizonyítást megengedi – csak a felek Pp.-ben foglaltaknak megfelelően előterjesztett, releváns tényekre vonatkozó indítványai alapján rendelhet el [Pp. 276. § (2) és (4) bekezdés], az elsőfokú eljárásban előterjesztetthez képest új bizonyítási indítvány előterjesztésével kapcsolatban pedig a törvény további feltételeket támaszt [Pp. 373. § (1)-(5) bekezdések]. A fellebbezéshez, fellebbezési ellenkérelemhez kötöttség miatt nem elégséges, ha a fellebbező visszautal az elsőfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványaira, hanem konkrétan meg kell jelölnie, melyik bizonyítási indítvány teljesítését tartja szükségesnek a másodfokú eljárásban és miért, e körben az elsőfokú bíróság milyen jogszabálysértést követett el. Új bizonyítási indítvány esetén pedig igazolnia kell, hogy annak törvényi feltételei fennállnak.

[62] A Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja szerinti felülbírálati jogkörbe tartozóan az alperes sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete tényállásában nem rögzítette a versenytilalmi megállapodás időtartamát. Ezzel szemben – ahogy arra a felperes helyesen hivatkozott – az ítélet [2] bekezdésében rögzíti, hogy az alperes munkaviszonya 2023. június 30-al közös megegyezéssel szűnt meg, [3] bekezdése tartalmazza a munkaszerződés 9. pontját, amely a versenytilalmi megállapodás tartalmát részletezi, míg [6] bekezdés tartalmazza azt, hogy a versenytilalmi megállapodásból és a közös megegyezéssel történő

munkaviszony megszüntetéséről szóló megállapodásból fakadó kötelezettségek az alperes munkaviszonyának megszűnését követő hat hónapig, 2023. december 31-ig terhelték. Etekintetben tehát, bár ténylegesen nem kerül expressis verbis kimondásra, hogy a versenytilalmi időszak 2023. július 1-től 2023. december 31-ig tartott, az az ítélet tartalmából kétséget kizáróan megállapítható volt.

[63] Az alperes sérelmezte továbbá, hogy az ítélet nem tartalmaz tényállást arra vonatkozólag, hogy a terhére rótt cselekmények a versenytilalmi időszakba beleesnek-e, vagy sem.

[64] Ezzel szemben az ítélet [10] bekezdése egyértelműen rögzíti az alperes és a (cég 2) között 2023. szeptember 7-én létrejött írásbeli megállapodás dátumát, amely kétségtől a versenytilalmi megállapodás hatálya alá esik. A [11] bekezdésben valóban csak 2023. évet említi a munkavállalók megkeresése vonatkozásában, ugyanakkor (tanú 1) tanúvallomása szerint az alperessel a munkaviszonyának megszűnését követően kerültek kapcsolatba, amelyre 2023. június 30-án került sor, így e „toborzó” tevékenysége is csak a versenytilalmi megállapodás időszakára tehető.

[65] Az alperes hivatkozott továbbá fellebbezésében arra is, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a Németországból visszajött munkavállalóknak történő segítségnyújtását, akiknek nem volt köze a felpereshez. Ezzel szemben az ítélet az említett [11] bekezdésében rögzíti, hogy felperesi munkavállalók megkeresésére került sor. E megállapítást pedig az alperes ezen érvelésével nem cáfolta, így a felülbírálat korlátaira tekintettel az ítéletábra, a tényállást e körben nem módosíthatta.

[66] Az alperes valótlannak és értelmezhetetlennek találta továbbá az elsőfokú bíróság ítéleti megállapítását abban a tekintetben, hogy 2024. január 31-én kötött munkaszerződést a konkurens kft.-vel. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság ítélete [11] bekezdés második mondatában rögzíti, hogy 2023. augusztus és szeptember hónapban már a (város 2 neve)-i húsüzemben munkaviszonyban állt. Ezen ítéleti tényállást az elsőfokú bíróság (tanú 1) tanúvallomására alapította. Az alperes ennek vitatása körében semmilyen saját állítását alátámasztó bizonyítékot nem jelölt meg, illetőleg nem adta elő azt a körülményt sem, hogy (tanú 1) tanú vallomását mely okból kellett volna a bizonyítékok köréből kirekeszteni vagy a tanú miért lenne elfogultnak tekinthető, illetve nem hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a tanúvallomást okszerűtlenül értékelte volna, és miért. Megjegyzendő, az alperes személyes előadásában sem zárta ki annak lehetőségét, hogy már 2023-ban elindult közöttük a munkaviszony (15.M.70.113/2024/5. jkv. 8. oldal 7. bekezdés). Mindezekre tekintettel ezen tényállási elem módosításának sem volt helye.

[67] Az alperes ellentmondásosnak találta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság ítélete [28] bekezdés második mondatában megállapítja, hogy 2023-ban toborzott a felperestől embereket, nem rögzíti azonban, hogy az a versenytilalmi megállapodás hatálya alatt történt-e vagy sem, majd ítélete [30] bekezdés első mondatában rögzíti, hogy (tanú 1) tanú ezen eseményeket 2024. évre datálta.

[68] Lényeges ugyanakkor rögzíteni, hogy a felperes 2023-as toborzási tevékenysége – a korábban kifejtettek okán – kétséget kizáróan a versenytilalmi megállapodás hatálya alatt

történt, míg a (tanú 1) tanúvallomásából idézett 2024-es események nem az alperesi toborzást, hanem a felperes munkavállalóinak munkavégzés szabotálására történő felhívását jelentik. Ekként tehát a vitatott két bekezdés két külön eseményt taglal, amelyből ez utóbbit az elsőfokú bíróság nem is értékelte az alperes terhére, hiszen ez megállapítása szerint is a versenytildmi megállapodásból fakadó kötelezettségek időtartamán kívül esett.

[69] Az alperes fellebbezésében sérelmezi továbbá, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem tartalmazza, (tanú 6) tanúvallomását hogyan értékelte, továbbá az ítélet nem tartalmazza a 2023. szeptember 7-én létrejött megállapodás megszüntetésére vonatkozó 2024. október 2-án kelt okirat tartalmát.

[70] Az elsőfokú bíróság (tanú 6) tanú vallomását nyilvánvalóan azért nem értékelte, mert az a tényállás megállapítása szempontjából jelentőséggel nem bírt. A (tanú 6) által megtett vallomás pusztán azt támasztja alá, hogy az alperes az ő vonatkozásában nem végzett a versenytildmi megállapodást, valamint a közös megállapodásban rögzített magatartásokat sértő tevékenységeket. Az a körülmény azonban, hogy van olyan munkavállaló, akinek vonatkozásában az alperes kötelezettségszegést nem tanúsított, még önmagában nem teszi kétségessé azt, hogy más személyek irányába tett ilyen lépéseket.

[71] Az alperes 2024. október 2-án kelt megszüntető okirat vonatkozásában azt sérelmezte, hogy az ítélet nem rögzíti azt, hogy a megszüntetésre pont azért került sor, mert a 2023. szeptember 7-én kelt megállapodásban vállalt kötelezettségének nem tett eleget, amelyből álláspontja szerint az a következtetés vonható le, hogy semmilyen magatartást nem tanúsított a felperes érdekeivel szemben, sőt éppen ellenkezőleg azt bizonyítja, hogy semmit nem tett.

[72] E hivatkozásra figyelemmel lényeges rögzíteni, hogy a megállapodás megszüntetéséről szóló 2024. október 2-án kelt okirat 5. pontja szerint a szerződő felek egybehangzóan rögzítik, hogy a megállapodásban vállalt kötelezettségének az alperes nem tett eleget, így az előirányzott partnerségi kapcsolat a (cég 2) és a (cég 1) között nem jött létre.

[73] Fontos azonban az is, hogy a megállapodás 1. pontja szerint az alperes arra vállalt kötelezettséget, hogy közvetítési eljárásának, ajánlási tevékenységének eredményeképpen a (cég 2) jogosultságot szerez a (cég 1)-el kötendő alvállalkozói szerződés megkötésére 2023. december 15-ig. Ezen alvállalkozói szerződés megkötéséért pedig az alperes teljes szavatosságot vállalt, amelynek lényege az lett volna, hogy a (cég 1) munkát biztosít a (cég 2) részére.

[74] A megállapodás megszűnésére ezen szerződésben vállalt kötelezettség elmaradása, azaz az alvállalkozói szerződés megkötésének elmaradása miatt került sor.

[75] A megszüntető okirat tehát az alperes téves hivatkozásával szemben nem azt tartalmazza, hogy az alperes a korábbi megállapodásban foglalt kötelezettségeinek egyáltalán nem tett volna eleget, vagy, hogy az alperes által hivatkozott módon semmilyen magatartást

nem tanúsított volna annak érdekében, hogy ez a megállapodás létrejöjjön. Ezt cáfolják a perben rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok is.

[76] A Pp. 369. § (3) bekezdés b) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlása sem vezethetett a tényállás módosításához a következők miatt. Az eljárás felfüggesztésének mellőzése indokaként leírtakkal azonos okból a másodfokú eljárásban becsatolt okiratok nem voltak alkalmasak arra, hogy a perben meghallgatott tanúk vallomásait, illetve az egyéb okirati bizonyítékokat cáfolják. Emiatt a nyilatkozatot tevő személyek tanúkénti meghallgatása sem volt indokolt.

[77] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításának és a perben tanúsított magatartásának, valamint a per során megismert bizonyítékoknak, így a rendelkezésre álló tanúvallomásoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján az okszerűség követelményét nem sértő módon állapította meg [Pp. 279. § (1) bekezdés], ezért a tényállás módosításának vagy kiegészítésének nem volt helye.

[78] A Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja alapján a másodfokú bíróság az anyagi jogi felülbírálat során a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést vonhat le, a megállapított tényeket másként minősítheti. Ezen felülbírálati jogkör keretében az ítéltáblának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes tényállásban rögzített magatartásával a versenytilalmi megállapodásban foglalt kötelezettségét megszegte-e.

[79] Hangsúlyozandó, hogy az alperes a (cég 2)-vel 2023. szeptember 7-én megkötött megállapodással már önmagában megszegte a versenytilalmi megállapodásban foglalt azon kötelezettségét, hogy „sem saját, sem más számára nem köthet üzletet és nem szerezhet közvetlen vagy közvetett részesedést konkurens vállalatnál, továbbá egyébként sem tanúsíthat olyan magatartást, amely a volt Munkáltató jogos gazdasági érdekeit sértene vagy veszélyeztetné”. E kötelezettségzegés független attól, hogy a megállapodásban vállalt eredmény bekövetkezett-e vagy sem. Mindezekre tekintettel alaptalanul hivatkozott az alperes fellebbezésében arra, hogy a megszüntető okirat egyértelműen cáfolná a versenytilalmi megállapodásban foglaltak megszegését, hiszen az a megszüntetés okaként – a fent már kifejtettek szerint – a két cég közötti szerződés létrejöttének elmaradását jelöli meg, nem azt, hogy annak érdekében a felperes semmilyen lépést nem tett. Ezen okirati bizonyítékot egybevetve az eljárás során beszerzett további bizonyítékokkal helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy az alperes a versenytilalmi megállapodásban foglalt kötelezettségét megszegte.

[80] Az alperes azon magatartásával, hogy a (cég 2) (város 2 neve)-i húsüzemében 2023. augusztus és szeptember hónapokban munkát vállalt, szintén megszegte a versenytilalmi megállapodás azon rendelkezését, miszerint „nem létesíthet munkaviszonyt a Munkáltató üzletágában működő cégnél (konkurencia), valamint az olyan cégnél, mely cég a Munkáltató munkavégzési helyén tevékenykedett, tevékenykedik vagy tevékenykedni fog”.

[81] A fentieken túl az alperes azon magatartása, hogy a munkaviszonya megszüntetését követően megkereste a felperes munkavállalóit, hogy menjenek el dolgozni a (cég 2) (város 2 neve)-i húsüzemébe, a versenytilalmi megállapodás azon rendelkezésének

megszegését jelentette, amely szerint „egyébként sem tanúsíthat olyan magatartást, amely a volt Munkáltató jogos gazdasági érdekeit sértené vagy veszélyeztetné”, illetve sértette a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetése kapcsán kötött megállapodás 11. pontját is.

[82] A fentieket összességében értékelve az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes a versenytilalmi megállapodásban foglaltakat megszegte, így az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés levonására nem volt mód.

[83] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[84] Az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a teljes egészében pervesztes alperest a felperes perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét – a fellebbezés előterjesztésének időpontjára figyelemmel – a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 3. § (2) bekezdés alapján állapította meg. Észlelte ugyanakkor, hogy a felperes 129 000 forint + ÁFA összegben felszámította a 2025. április 10-én, valamint április 15-én, tehát még az elsőfokú eljárás alatt végzett ügyvédi tevékenységekért járó díjat is. Az Ükr. 3. § (4) bekezdése értelmében a munkadíjat eljárási szakaszonként külön kell megállapítani, így a másodfokú eljárás során az elsőfokú eljárásban felszámítani elmulasztott munkadíj megállapítására nem volt mód, ezért az ítéltábla a felperes ügyvédi munkadíját e 163 830 forinttal csökkentve a rendelkező részben foglaltak szerinti mértékben állapította meg, amely tartalmazza az ÁFA-t.

[85] Az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján – munkavállalói költségkedvezmény hiányában – kötelezte a pervesztes alperest a feljegyzett 640 000 forint fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a Magyar Államnak. [Pp. 82. § (1) bekezdés, 96. § (3) bekezdés, 101. § (1) bekezdés, 102. § (1) bekezdés és (6) bekezdése; az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdés, 46. § (1) bekezdés, a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja].

[86] Tájékoztatja az ítéltábla az alperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetnie a Szegedi Ítéltábla megnevezését, a jelen határozat számát és a fizetésre kötelezett adószámát.

[87] Az ítélet ellen a Pp. 365. § (2) bekezdésében foglaltak alapján fellebbezésnek helye nincs.

Szeged, 2025. december 2.

Dr. Szöllősiné dr. Tóth Zsuzsanna s.k.

Dr. Telegdy Gergely s.k.

Dr. Dobler László s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró